

en saadan Bessaffenhed, at han har stor Vanskelighed ved at subsistere, navnlig fordi han ikke kan faae sit Bo ekstraderet og derved er udelukket fra Børsen i Vørstiden. Han andrager derfor om, at den ham tilstaaede Understøttelse maa blive forhøiet til 1,500 Kr.

Da denne Sag har fundet sin Afgjørelse ved den i Andragendet omhandlede Bevilling, gjør Udvalget ingen Indstilling.

14. Fra Husfæster Jens Johansen Nygaard af Møltrup Mark om Understøttelse som Invalid. (Indbragt den 6te November 1883 af Folketingsmanden for Veile Amts 3die Valgfreds, Th. Nielsen.)

Sfølge Andragendet har Ansøgeren deltaget i Krigen 1848—50 og blev i Slaget ved Frederiksstad den 4de Oktober 1850 faaret af en Kugle, der gik igjennem Munden, bortrev 5 Tænder og flængede Underkæben, hvoraf han endnu har et kjendeligt Ar. Efter at være bleven indlagt paa et Lazareth heri Byen nogle Dage efter nævnte Slag udfreves han derfra i Januar 1851 og affendtes til sit Kompagni, som den Gang laa i Slesvig By. Kort efter blev han hjemmitteret og ved Sessionen i Holstebro 1855 som udygtig til Krigstjeneste udslettet af Rullen. Han ansøgte derefter Invalidbestyrelsen om Pension, men fik Afslag, hvorefter han da lod Sagen ligge. Efter Krigen giftede han sig og har med sin Hustru søgt at ernære sig og Familie, 5 Børn, ved Brugen af et lille Fæstetied fra Mølstrupgaard, hvorpaa de i Reglen have kunnet holde 2 Aker og nogle Faar, samt ved Dagleierarbeide. Med den yderste Sparommelighed er dette hidtil lykkedes, om det end hele Tiden har knebet; men da hans Kræfter tidlig begyndte at aftage, som han antager, fordi han ikke paa Grund af Skudsaaet kunde tygge sin Mad, har det ofte bekymret ham, hvorledes det vilde gaa, naar han og Hustru bleve gamle. Den Tid er nu kommen, idet han ikke længere kan gaa i Dagleie, og hans Hustru ogsaa er svagelig, og han har derfor i Mai og Juni d. A. ansøgt Invalidbestyrelsen og Finantsministeriet om en liber Understøttelse, men har faaet det Svar, at, ligesom det ikke kan erkjendes, at den Hjertehygdom, hvoraf han lider, skyldes hans militære Tjeneste, saaledes kan det heller ikke erkjendes, at den ham i 1850 tilføiede Skudlæstion i Munden har efterladt Følger, der kunne siges i nogen væsentlig Grad at have svækket hans Erhvervsøevne, og Ministeriet ser sig derfor ikke i Stand til at tillægge ham Forsørgelse som Invalid. Han henvender sig derfor nu til Folketinget med Bøn om, at det vil tage sig af Sagen og skaffe ham den ansøgte Understøttelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

15. Fra pensioneret Premierlieutenant Hans Henrik Greve Platen Hallermund af Thorshavn om Understøttelse som Invalid. (Indbragt den 7de November 1883 af Folketingsmanden for Veile Amts 2den Valgfreds, Berg.)

Andrageren, der er født den 28de April 1830 i Kjøbenhavn, indtraadte som Frivillig i Armeen i Marts Maaned 1848, blev udnævnt til Sefondlieutenant i Marts Maaned 1849 og i Afstæren ved Kolding den 23de April s. A. mindre let faaret i venstre Laar. Efterat være avanceret til Premierlieutenant 1857 blev han ved Reduktionen 1862 affediget i Naade med en Pension paa 632 Kr. I Genhold til Andragendet vedlagte Løgeattester har han hos Invalidbestyrelsen ansøgt om Invalidforsørgelse, men faaet det Svar, at efter de tilveiebragte Oplysninger kan Bestyrelsen ikke indrømme, at han har nogen Adkomst dertil, idet nemlig Læstionens Følger i Genhold til tidligere anstillet Undersørgelse ikke ere befundne at medføre nogenomhelst væsentlig Hindring for Venets Brug, hvilket ogsaa yderligere er stadfæstet ved hans Forbliven i den militære Tjeneste i 13 Aar efter Læstionens Paadragelse. Man beklager derfor, at man ikke ser sig i Stand til at bevilge hans Andragende. Paa en senere Henvendelse til Finantsministeriet har han faaet den Meddelelse, at man ikke kan anse ham for berettiget til Forsørgelse som Invalid og derfor er ude af Stand til at tilstaa ham en